

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516203012
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8516203012.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, pr. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368 proti žalovanému: Q. V., R.. XX.XX.XXXX, Q. XXX, XXX XX N., o zaplatenie 2 902,38 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 25. 10. 2017, č. k. 8Csp/36/2016-106 takto jednohlasne

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. a III.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 936 eur.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd n e p r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania“.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že dňa 09. 04. 2013 žalovaný uzavrel zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu (Poštová banka a. s.) poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3 000 Eur. Podľa bodu 2 zmluvy mal žalovaný splatiť úver v 72.mesačných splátkach po 72 Eur počnúc dňom 09. 05. 2013 a končiac dňom 09. 04. 2019. Celková výška nákladov bola v zmluve uvedená vo výške 2 107,08 Eur, ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 19,50 % ročne a ročná percentuálna miera nákladov bola určená vo výške 21,87 %. Žalovaný zo zmluvy o úvere uhradil celkom 363,80 Eur a keďže ďalšie splátky neuhradil, zaslal mu právny predchodca žalobcu výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16. 05. 2014, ktorou mu oznámil, že jeho úverová pohľadávka sa stala splatnou predčasne k 16. 05. 2014. Túto výzvu si žalovaný prevzal dňa 21. 05. 2014 a po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaný uhradil sumu 936 Eur, ktorú žalobca započítal na poplatky, úroky a úroky z omeškania vyčíslené do 30. 04. 2016. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 06. 2017 bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní postúpená na terajšieho žalobcu.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a zhodnotení dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti žalobu zamietol z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu, ktorý žalovanému úver poskytol, na žalobcu. Okrem iného uviedol, že podmienky na

vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Právny predchodca žalobcu doložil k žalobe výzvu zo dňa 16. 05. 2014, ktorou oznámil žalovanému ako dlžníkovi predčasnú splatnosť úveru, ale nepriložil žiaden dôkaz o tom, že predtým žalovaného vyzval na zaplatenie v tom čase dlžných splátok a upozornil ho na možnosť zosplatenia úveru v prípade ich neuhradenia. Dôkaz predložený právnym predchodcom žalobcu, na ktorý sa vo svojom písomnom vyjadrení odvolával aj žalobca, nepreukazuje splnenie všetkých podmienok na zosplatenie úveru. Žalobca síce odkazuje vo svojom poslednom vyjadrení na list, ktorý mal byť doručovaný žalovanému pred zosplatením úveru, ale ani ho neoznačil ako dôkaz, ani ho súdu nepredložil a ani nepredložil doklad o jeho doručovaní žalovanému. Za tohto stavu žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne tejto skutočnosti a súd nemal preukázané podmienky na postúpenie pohľadávky. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovanému, ktorý mal plný úspech v konaní nepriznal právo na náhradu trov konania, lebo žiadne trovy si neuplatnil a zo spisu nevyplýva, žeby mu nejaké trovy vznikli.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. V prvom rade vytýkal súdu prvej inštancie, že pokiaľ mal pochybnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu nie je jasné, prečo sa tým nezaoberal už vo svojom rozhodnutí, v ktorom pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu. Odvolateľ dôvodil aj tým, že v konaní bolo celkom nesporene preukázané, že pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách ukladá. Výzva na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 16. 05. 2014 bola písomnou výzvou banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, žalovaný bol v omeškaní nepretržite od 09. 10. 2013 až do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, čo znamená, že do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru s príslušenstvom bol žalovaný v omeškaní viac ako 90 dní. Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol do dňa postúpenia uvedenej pohľadávky, t. j. do 13. 06. 2017 jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku. Ďalej uviedol, že banka pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru zaslala žalovanému v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornenie na splatenie dlžnej časti úveru, a to listom zo dňa 29. 04. 2014, ktorý odvolateľ z dôvodu právnej istoty zaslala ako prílohu odvolania. Žalobca, resp. jeho právny predchodca si splnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Preto žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Zároveň odvolateľ dáva súdu do pozornosti skutočnosť, že žalobca má povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery, ktorého licencia je zverejnená na stránkach Národnej banky Slovenska, a preto tvrdenie súdu o tom, že nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky bankového subjektu, teda pôvodného žalobcu na aktuálneho žalobcu, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, nemôže obstáť. Rozhodnutie Národnej banky Slovenska zo dňa 05. 08. 2016, ktorým bolo žalobcovi udelené povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úveroch bez obmedzenia rozsahu z poskytovania spotrebiteľských úverov, žalobca príkladá ako prílohu v odvolaní. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil, žalobe vyhovel v celom rozsahu a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) na základe odvolania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP v spojení s ust. § 470 ods. 1 a 2 veta prvá CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v

aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

9. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

10. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 16. 05. 2014, t.j. v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu (ďalej len „OZ“), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Z listu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 16.05.2014 (č. I. 20 spisu) je zrejmé, že využil svoje právo podľa ust. § 565 OZ a pre nesplnenie splátky žiadal o zaplatenie celej pohľadávky.

13. Podľa úpravy v ust. § 53 ods. 9 OZ dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť.

14. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09. 04. 2013 vyplýva, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 09. 04. 2019, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v citovanom ust. § 53 ods. 9 OZ, ktorý pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Žalobca v konaní predložil výzvu zo dňa 16. 05. 2014 (č. I. 20 spisu), v tejto výzve právny predchodca žalobcu žalovaného vyzýva na úhradu dlžnej sumy 3 315,40 Eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. V ďalšom texte upozorňuje žalovaného, že v prípade nedodržania 10-dňovej lehoty banka pristúpi k vymáhaniu dlžnej sumy súdnou cestou, podaním žaloby na rozhodcovský súd a následne podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Aj keď právny predchodca žalobcu doložil k žalobe výzvou, ktorou oznámil žalovanému ako dlžníkovi predčasnú splatnosť úveru (16. 05. 2014), nepredložil súdu prvej inštancie žiaden dôkaz o tom, že predtým žalovaného vyzval na zaplatenie v tom čase dlžných splátok a upozornil ho na možnosť zosplatenia úveru v prípade ich neuhradenia. Dôkaz, ktorý predložil odvolateľ v odvolacom konaní - výzva na splatenie dlžnej časti úveru

zo dňa 29. 04. 2014 (č. I. 119 spisu), na tento dôkaz odvolací súd neprihliadol z dôvodu, že tento dôkaz nebol procesnou stranou uplatnený pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP). Navyiac odvolateľ súdu ani nijako nepreukázal, aby uvedenú výzvu zo dňa 29. 04. 2014 doručoval do sféry žalovaného.

15. Žiadne iné listy, výzvy, upomienky či upozornenia právneho predchodcu žalobcu, ktoré by preukazovali splnenie povinnosti podľa ust. § 53 ods. 9 OZ obsahom súdneho spisu nie sú, preto žalobca ohľadne preukázanie splnenia tejto povinnosti neunesol dôkazné bremeno.

16. Dôsledkom nesplnenia povinnosti žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, uloženej mu kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle ust. § 39 OZ tento úkon odporuje zákonu.

17. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, v konaní nebolo preukázané, aby žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v predmetom konaní od jeho právneho predchodcu.

18. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy a po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

19. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

20. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014, Okresného súdu Trenčín vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 11C 233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 12C 152/2014, Okresný súd Galanta vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 15C 33/2014, Okresný súd Svidník vo veci 5C 430/2013).

21. Ustanovením § 92 ods.8 ZoB sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu („Toto právo banka nemá, ak klient uhradil omeškaný peňažný záväzok ešte pred postúpením pohľadávky...“). Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

22. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že s účinnosťou od 01.01.2017 zákonom č. 299/2016 Z.z., zákonodarca pristúpil k ďalšiemu sprísneniu postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach, a to k zúženiu okruhu subjektov, na ktoré je možné postúpiť bankovú pohľadávku (napr. splatenie vkladu do základného imania u postupníka najmenej 500.000 eur, vylúčenie obchodníkov s oprávnením poskytovať spotrebiteľské úvery do 10.000 eur a pod.). Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa (viď. tiež odkaz 72c v § 89 ods.1 ZoB).

23. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

24. „Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto

neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 01.12.2010, ktorou advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r. o. postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia.“ (rozsudok KS v Bratislave vo veci 6Co 58/2016).

25. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 Zákona o bankách (splatnosť postupovanej pohľadávky v čase jej postúpenia), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na túto skutočnosť odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať.

26. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalovaného, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

27. Keďže správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania (II. a III.) ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi. Žalovaný si však trovy odvolacieho konania neuplatnil, zo spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú a odvolací súd preto vyslovil, že stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).